

**Slovenska krovna zveza za psihoterapijo
vabi na
14. ŠTUDIJSKE DNEVE SKZP – ZREČE 2017
z naslovom IZZIVI ZGODNJEGA ODRASLEGA OBDOBJA
od petka, 26. maja, do nedelje, 28. maja 2017 v Zrečah**

Prehod v odraslost kot sicer samostojno razvojno psihološko obdobje nakazuje primarno prehodno naravo oz. nalogo obdobja in bi ga skladno z izvornim poimenovanjem lahko imenovali tudi porajajoča se odraslost. To obdobje označujejo manj jasne normativne in demografske značilnosti, ni univerzalno in je med vsemi razvojno psihološkimi obdobji najmanj strukturirano. Raziskave kažejo na znatno heterogenost med t. i. razvitiimi državami oz. skupinami držav, za katere so v Evropi značilne velike kulturno zgodovinske, ekonomske, politične in druge razlike. Zato lahko domnevamo, da je to obdobje sociokulturno pogojeno in naj ne bi bilo utemeljeno zgolj v povezavi z možnostmi in perspektivami na področju zaposlovanja, stanovanjske politike ipd. Bolj kot ekonomske so za definicijo obdobja ključne obsežne družbene spremembe, na katere morda tudi evolucijsko (še) nismo pripravljeni. Katere naj bi bile te ključne družbene spremembe in z njimi povezani življenjski stili? Evolucijsko utemeljeni ritmi so pogosto porušeni, značilna je pretirana tekmovalnost, pogosta je šibkost socialnih mrež, mnogi ljudje so kronično utrujeni in jim zmanjkuje časa, potenciale pogosto izkoriščamo do izgorelosti, tradicionalno določene vloge in pričakovanja se spreminjajo. Lahko rečemo tudi, da se soočamo s krizo evropske identitete na splošno, glede kritičnih situacij v sodobnih družbah pa si pogosto postavljamo napačna vprašanja.

Gre torej za zelo aktualno temo, ki do sedaj ni bila ustrezno obravnavana in je zato širše dokaj nerazumljena. Slovenija je bila pred časom v mednarodni študiji uvrščena na najvišje mesto glede na kategorijo osamosvajanja mladih oz. glede na »trend« podaljševanja oz. pomikanja razvojnega obdobja mladostništva. Posledice, ki se kažejo zaradi pretirano zaščitniškega starševskega odnosa, pa so, da mladi niso dovolj opremljeni z življenjskimi veščinami in notranjimi viri, da bi se bili pripravljeni podati naproti življenjskim izzivom samostojne in polno odgovorne odraslosti.

Tema je z vidika sodobnega časa torej še posebej zanimiva zaradi številnih spremenjenih življenjskih procesov v današnji družbi, negotovosti zaradi ekonomskih posledic krize in pluralizacije življenjskih stilov. Danes govorimo o mladih odraslih in spoprijemanju s številnimi novimi izzivi, tveganji, negotovostjo (pritisk na samske ženske po tridesetem, strah pred »ostati sam«, odpiranje prostora različnim identitetam ipd.). Oblikovanje identitete v tem obdobju sloni na temeljnih področjih, kot sta materialna suverenost in neodvisnost, vključno z vprašanjem vidika bivanja, s področjem dela, prostega časa in poklica, z odnosnimi vidiki ter ne nazadnje s področjem življenjskih nazorov, vrednot ter oblikovanja okvirov smisla. Je »zakasnjena« odraslost res samo rezultat ekonomsko težkih razmer, ki mladim ne dajejo dovolj priložnosti, ali gre za globlji vzrok?

Z razvojno psihološkega vidika v povezavi z razvojem mladega odraslega lahko preko teorije navezanosti, ki osvetljuje pomemben vidik človekovega razvoja, prepoznamo posledice za aktualne manifestacije v zgodnjem odraslem obdobju (problem neustrezne navezanosti, motnje v procesu separacije in individualizacije ipd.). V tem svetu, kjer vedno bolj prevladujejo fragmentirani odnosi in kompleksni vzorci življenja, je vedno več ljudi (še posebej mladih odraslih), ki nikoli niso imeli izkušnje varne navezanosti. Na drugi strani na to obdobje lahko vplivajo tudi morebitne *travmatske izkušnje* iz otroštva, zaradi česar se lahko spremenijo tudi stili navezanosti. Tukaj lahko najdemo povezave s stilom navezanosti v odraslosti, objektnimi odnosi, konceptom sebe, osebnostnimi motnjami ipd.

Obdobje porajajoče se odraslosti je pogosto opisano kot čas, ki »daje veliko osebne svobode in možnosti za raziskovanje življenjskih usmeritev«. Kontekstu svobode številnih možnosti bi morali dodati tudi s tem povezani občutek nepreglednosti in pomanjkanja orientacije. Ali niso namreč preštevilne informacije in nepregledne možnosti in okviri, ki so mladim na voljo glede ključnih izzivov, hkrati tudi neke vrste Tantalove muke, ki mlade postavljajo pred izziv stalnega izbiranja, ki nima »prave« rešitve? Vse to postavlja pred velik izziv tudi psihoterapijo oz. delo s to skupino ljudi.

Kako naj razumevanje podaljšanega prehoda v odraslost povezujemo z doživljanjem in stiskami te skupine ljudi? Koliko je ta skupina ljudi sploh dovzetna za psihoterapijo, in če je, zakaj se ti ljudje odločijo za psihoterapijo? Pri tem je pomembno vprašanje: Kaj je zdrava intrapsihična dinamika mladega odraslega človeka? Kakšni so uspešni terapevtski koraki, ki omogočajo osebno rast v tem obdobju? Kako se lahko v dobrem terapevtskem odnosu vzpostavi varna navezanost, kako to poteka z vidika različnih stilov navezanosti ipd.?

Na kakšen način se tako definirano razvojno psihološko obdobje povezuje s pojavom »neskončnega« podaljševanja bivanja s starši, ki je značilno za Slovenijo (»južnoevropski blaginjski model«)? Kako se s podaljševanjem prehoda v odraslost povezujejo nekateri tudi v leposlovni literaturi opisani pojavi, npr. »*puer aeternus*«? Koliko odgovorov lahko dobimo s pomočjo medkulturnih študij? Kakšne so psihoterapevtske možnosti in kako lahko vplivamo na družbenem nivoju? Kaj ti družbeni in osebni procesi pomenijo za prihodnost družbe? Kako se podaljšani prehod v odraslost razlikuje glede na spol in kakšno vlogo ima to v psihoterapiji?

Vsa ta in mnoga druga vprašanja vabijo k razmisleku, raziskovanju in sodelovanju.
Toplo vabljeni!

dr. Tamara Trobentar, *predsednica Programskega odbora SKZP, integrativna psihoterapevka (SDP, EDP)*

izr. prof. dr. Robert Masten, *spec. psih. svet., integrativni psihoterapevt (SDP, EDP)*

Vse aktualne informacije na spletni strani SKZP <http://www.skzp.si/>

KRITERIJI IN POSTOPEK ZA PRIJAVO DELAVNICE na 14. ŠTUDIJSKIH DNEVIH SKZP

Zreče, 26., 27. in 28. maj 2017

»Izzivi zgodnjega odraslega obdobja«

Programski odbor študijskih dni SKZP 2017 vabi, da sodelujete s svojimi aktivnimi prispevki.

Prosim, da ob prijavi upoštevate naslednje kriterije:

- Prispevki so lahko v obliki predavanja, predstavitev primera, video predstavitev, demonstracije dela v živo, izkustvene delavnice, diskusijske delavnice.
- Prispevki naj bodo s psihoterapevtskega področja. Priporočljivo je, da so čim bolj vezani na temo letošnjega srečanja »Izzivi zgodnjega odraslega obdobja« oz. na teme, ki se neposredno navezujejo nanjo.
- Prispevki naj izhajajo iz strokovno-znanstveno priznanega psihoterapevtskega pristopa in naj doprinesejo k že uveljavljenemu znanju.
- Ob prijavi navedite stopnjo in vrsto svoje izobrazbe, specializacijo s področja psihoterapije ter kratko predstavitev sebe kot avtorja in izvajalca delavnice (3–4 stavki), ki daje vpogled v delo in področje, s katerega prihajate v povezavi z izkušnjami iz psihoterapevtskega dela.
- V primeru, ko izvajalec delavnice še nima končanega ustreznega izobraževanja in ne dovolj izkušenj, mora ob prijavi priložiti priporočilo profesorja, mentorja ali supervizorja.

Izvajalce delavnic in drugih prispevkov prosimo, da pošljete izpolnjeno prijavnico za aktivno udeležbo, ki je na voljo na spletni strani SKZP, na e-naslov tajnistvo@skzp.org ali na poštni naslov **Inštitut Satori**, Reber 11, 1000 Ljubljana.

Prijavo pošljite najkasneje do 27. februarja 2017.

Izbor delavnic in drugih prispevkov bo izvedel programski odbor, ki ga je imenoval Strokovni svet SKZP. Programski odbor lahko prispevek odobri, ga zavrne ali predlaga dopolnitev.

Podrobnejše informacije o študijskih dnevih in obrazec za aktivno udeležbo lahko dobite na spletni strani SKZP: <http://www.skzp.si/>

Predsednica programskega odbora 14. Študijskih dni SKZP:
dr. Tamara Trobentar
